

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719201239
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6719201239.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Štefana Baláža, v spore žalobcu I. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., U. XXD, zastúpeného Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR s. r. o., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 31, IČO: 36 868 221, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, Bratislava, Štúrova 2, v konaní o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č. k. 6C/7/2019 - 268 zo dňa 07. 11. 2019, v znení opravného uznesenia č. k. 6C/7/2019 - 298 zo dňa 28. 01. 2020, takto

rozhodol:

I. Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol o trovách konania (výroky II. a III.) z r u š u j e a vec vracia na ďalšie konanie;

II. vo výroku, ktorým uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 2.465,- EUR s príslušenstvom (výrok I.), zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom náhrady škody sumu 2.465,- EUR spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 16. 08. 2018 do zaplatenia v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti, ktorou žalobca žadoval náhradu nemajetkovej ujmy v sume 3.300 EUR, žalobu zamietol.

2.1. Žalobcovi priznal náhradu škody 2.465,- EUR s príslušenstvom, ktorá pozostávala z trov obhajoby, ktoré žalobca uhradil svojmu advokátovi v trestnom konaní, ktoré bolo proti žalobcovi vedené na základe uznesenia Okresného riaditeľstva PZ SR vo Zvolene ČVS: ORP-506/1-VYS-Zv-2014 zo dňa 11. 06. 2015 pre trestný čin krivého obvinenia podľa § 345 Trestného zákona a na základe uznesenia Okresného riaditeľstva PZ SR vo Zvolene ČVS: ORP-660/1-VYS-Zv-2014 zo dňa 11. 06. 2015 pre trestný čin ohovárania podľa § 373 Trestného zákona. Sťažnosti proti uvedeným uzneseniam boli zamietnuté uznesením Okresnej prokuratúry vo Zvolene sp. zn. 2Pv18/15/6611-25 a 2Pv91/15/6611-3 zo dňa 09. 07. 2015. Trestné konania boli spojené na spoločné konanie uznesením ČVS: ORP-506/1-VYS-Zv-2014 zo dňa 15. 07. 2015 a prokurátor Okresnej prokuratúry vo Zvolene podal dňa 26. 04. 2016 na Okresnom súde Zvolen obžalobu, o ktorej súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 1T/59/2017 zo dňa 10. 05. 2017 tak, že žalobcu v celom rozsahu podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil, pretože skutok, pre ktorý sa trestné konanie viedlo, nie je trestným činom. Krajský súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 5To/93/2017 zo dňa 06. 03. 2018 odvolanie prokurátora a odvolanie poškodených N. B. X. a D. R. proti oslobodzujúcemu rozsudku v celom rozsahu zamietol.

2.2. Uhradenie trov obhajoby v trestnom konaní žalobca preukazoval faktúrou č.XXXXXXXX zo dňa 16. 04. 2018. Pri uplatnenom nároku na náhradu škody vo výške 2.465 EUR dal okresný súd za pravdu žalobcovi, lebo trovy svojej obhajoby uhradil, čomu svedčí príjmový pokladničný doklad, ktorý listinný dôkaz súd na pojednávaní verifikoval s originálnym dokladom a s úkonmi obhajoby tak, ako boli

špecifikované v prílohe k faktúre, porovnaním originálnych záznamov z trestného spisu. Po vykonaní dôkazu žiadna strana výšku škody nenamietala.

2.3. V časti nároku na náhradu skutočnej škody bola žaloba dôvodná a súd žalobe vyhovel. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola doručená 23. 04. 2018. Žalovaná listom č. VI/4 Gc XX/XX/XXXX-X zo dňa 07. 08. 2018 oznámila, že nárok žalobcovi neuspokojí. Toto oznámenie bolo doručené 15. 08. 2018 a nasledujúcim dňom, t. j. 16. 08. 2018 sa žalovaná dostala do omeškania. Opodstatnenosť žaloby bola daná tým, že trestné stíhanie trestné stíhanie žalobcu skončilo oslobodzujúcim rozsudkom. Trestné stíhanie bolo vedené proti osobe, ktorá sa za nevinnú po celý čas trestného stíhania považovala a nevinná aj bola. Bez ohľadu na to, ako sa vec javila vyšetrovateľovi v čase vydania rozhodnutia o vznesení obvinenia, oslobodzujúci rozsudok potvrdzuje, že v trestnom konaní nebolo preukázané, že obvinený spáchal skutok, ktorý je trestným činom. V takom prípade je štát povinný reparovať poškodenému náklady spôsobené trestným stíhaním a nahradiť preukázanú škodu a nemajetkovú ujmu.

3.1. V časti žalovanej nemajetkovej ujmy v peniazoch okresný súd žalobu zamietol, lebo žalobca nárok nepreukázal. Žalobca za každý mesiac trestného stíhania uplatnil sumu 100 EUR, spolu v sume 3.300 EUR s odôvodnením, že trestné stíhanie hlboko zasiahlo do jeho súkromia, občianskej cti, ľudskej dôstojnosti a jeho základných práv a slobôd, keď počas rokov 2015- 2018 bola žalobca nútený žiť s vedomím, že z dôvodu trestného stíhania je negatívne vnímaný vo svojom okolí a jeho najbližšia rodina bola v strachu a obavách, ako konečné rozhodnutie ovplyvní žalobcov život.

3.2. Okresný súd náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch zamietol z dôvodu, že žalobca bol nesporene v dôsledku trestného stíhania v psychickej a fyzickej nepohode a napätí a strachu, ale v konaní relevantným spôsobom nepreukázal konkrétne zdravotné problémy závažného charakteru, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním, ktoré by determinovali závažnosť nemajetkovej ujmy priznaním finančnej satisfakcie. Žalobca bol povinný preukázať závažnosť ujmy a okolnosti za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov ktoré mu vznikli v súkromnom a v spoločenskom živote. Výška peňažnej náhrady, ktorá je na voľnej úvahe súdu, sa musí opierať o konkrétne preskúmateľné hľadiská, napr. lekárske správy. Žalobca prehlásil, že odmieta zaťažovať do tejto záležitosti svojich blízkych príbuzných, rodinu, prípadne kamarátov.

4. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 3 ods. 1, ods. 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4 a § 17 ods. 1 až 4 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v znení zák. č. 412/2012 Z. z. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnej stane náhradu trov nepriznal podľa § 255 ods. 2 CSP z dôvodu pomerného úspechu v konaní.

5.1. Žalobca vo včas podanom odvolaní proti zamietajúcej časti rozsudku namietal, že rozhodnutie okresného súdu je vo vzťahu k uplatnenej nemajetkovej ujme nepreskúmateľné a nepresvedčivo zdôvodnené. Okresný súd vyvodil nesprávne skutkové závery, pretože jednej strane uvádzal, že samotné trestné stíhanie výrazne zasiahlo do súkromia a osobného života žalobcu, jeho cti a dobrej povesti, pretože žalobca bol v dôsledku trestného stíhania vystavený fyzickej a psychickej nepohode a na druhej strane v tejto časti nárok bez relevantného odôvodnenia zamietol. Poukázal na rozhodnutia súdov z ktorých vyplýva, že samotné trestné stíhanie je spôsobilé vyvolať vznik nemajetkovej ujmy. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/125/2019 z 27. 08. 2019, „Každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje spoločenský, pracovný a osobný život stíhaného bez ohľadu na výsledok, teda je spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy ...ide o zodpovednosť absolútne objektívnu za výsledok konania vo veci samej... Pri odškodňovaní nemajetkovej ujmy nesvedčí bagatelizovanie závažnosti ujmy priznávaním neprimerane nízkych, resp. žiadnych náhrad, také rozhodovanie treba považovať za obchádzanie zákona a jeho účelu...“ Tým, že okresný súd ignoroval právny názor vyslovený v uvedenom rozhodnutí, odklonil sa od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6 Co/127/2018-240, náhrada nemajetkovej ujmy má slúžiť ku kompenzácii stavu právnej neistoty, do ktorej bola osoba v dôsledku trestného stíhania uvedená a v ktorej bola udržiavaná v dôsledku neprimeranej dĺžky trestného konania. Ide o psychickú kategóriu, ktorej hĺbka a dosah sú náročne preukázateľné, aj preto by bolo nadbytočné zisťovať ich prostredníctvom výsluchu účastníka alebo posudkami. Ak ide o výšku odškodnenia za rok trvania konania, táto by sa mala pohybovať od 600 do 800 EUR, pričom prvé dva roky konania postačuje odškodniť nižšou čiastkou.

5.2. Argumentácia okresného súdu ohľadom zamietnutia nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v kontexte rozhodovacej praxe súdov neobstojí. Náhrada nemajetkovej ujmy má slúžiť ku kompenzácii stavu právnej neistoty, do ktorej bola osoba v dôsledku neprimeranej dĺžky trestného

konania uvedená a udržiavaná. Obsahom vyjadrenia žalobcu zo dňa 14. 10. 2019 sa okresný súd vôbec nezaoberal. Napadnutý rozsudok je tejto časti arbitrárny a nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, nesúlad záverov s vykonaným dokazovaním, skutkovými a právnymi zisteniami. Žalobcovi súd znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva a teda právo na spravodlivý proces. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil a titulom náhrady nemajetkovej ujmy uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 3.300 EUR s príslušenstvom.

6. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1, písm. c) CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal potrebné dôkazy a nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

8. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Podľa § 6 ods. 2, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 4, výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu (zák. č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov)

9.1. Odvolanie žalobcu považuje odvolací súd za dôvodné. Žalobca poukázal na arbitrárnosť, povrchnosť a protirečivosť odôvodnenia, ktorým bol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy zamietnutý. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o zamietnutí nemajetkovej ujmy na závere, že žalobca nepreukázal konkrétne zdravotné problémy závažného charakteru, ktoré mu vznikli v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním, ktoré by podmieňovali závažnosť nemajetkovej ujmy priznaním finančnej satisfakcie. Žalobca výslovne odmietol zaťahovať pri uplatňovaní nárokov svojich blízkych príbuzných, prípadne kamarátov. Výška peňažnej náhrady, ktorú žalobca požaduje, je na voľnej úvahe súdu a musí sa opierať o konkrétne preskúmateľné hľadiská, napr. lekárske správy. Okresný súd na jednej strane uznal, že žalobca bol v psychickej a fyzickej nepohode, napätí a strachu, teda pripustil, že trestné stíhanie výrazne zasiahlo do súkromia a osobného života žalobcu, a na druhej strane v tejto časti žalobu zamietol.

9.2. Okresný súd nepreukázanie základu nároku nemajetkovej ujmy spojil s tým, že žalobca nenavrhol na jej preukázanie ďalšie dôkazy a súčasne odôvodnil zamietnutie tejto časti žaloby tvrdením, že posúdenie nemajetkovej ujmy závisí na voľnej úvahe súdu. Z dôvodov rozhodnutia nie je zrejmé, či okresný súd nepovažoval za postačujúce na rozhodnutie dôkazy vyplývajúce z pripojeného trestného spisu, a nevysvetlil, prečo tieto dôkazy nepreukazujú tvrdenia žalobcu ohľadom vyčíslených peňažných nárokov nemajetkovej ujmy.

9.3. V rámci voľnej úvahy hodnotenia dôkazov sa musí súd vysporiadať predovšetkým s tým, či žalobca preukázal základ nároku a jeho výšku a či tvrdená nemajetková ujma vznikla v príčinnej súvislosti s

nezákonným trestným stíhaním. Základ nároku na náhradu nemajetkovej ujmy by nebol daný v prípade, ak by žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi svojím trestným stíhaním a tvrdenou nemajetkovou ujmu. Okresný súd sa s predloženými dôkazmi a tvrdeniami žalobcu nevysporiadal a preto dospel k nesprávnemu záveru, že žalobca si nesplnil svoju základnú povinnosť tvrdenia ohľadne nároku z titulu nemajetkovej ujmy.

10. Napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov ohľadne skutkových a právnych zistení a nesúlad záverov s vykonaným dokazovaním. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 4Cdo/27/2019, účelom odvolacieho konania je náprava skutkových a právnych pochybení súdu prvej inštancie za predpokladu, že boli v odôvodnení posudzovaného rozhodnutia zrozumiteľne vyjadrené. Nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia musí byť v odvolacom konaní napravená, pretože bráni vecnému preskúmaniu.

11.1. V ďalšom konaní urobí okresný súd skutkový záver o tom, či žalobca preukázal príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a nemajetkovou ujmu, teda základ nároku. Pokiaľ bude základ nároku preukázaný, bude sa zaoberať výškou peňažného odškodnenia. V tej súvislosti okresný súd vyhodnotí aj odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 1T59/2016-519, ktorým bol žalobca v posudzovanom trestnom konaní spod obžaloby oslobodený. V uvedenom rozhodnutí, z ktorého žalobca vyvodzuje svoj nárok, sa na strane 8, v predposlednom odseku odôvodnenia uvádza: „Dokazovaním bolo preukázané, že medzi obžalovaným a poškodenými existujú a to už dlhodobo nepriaznivé medziľudské vzťahy, ktoré si nevedia obvyklým, inak normálnym spôsobom navzájom vyriešiť, ale naopak, navzájom sa atakujú a to aj podávaním opakovaných rôznych sťažností či trestných oznámení.“(č. I. 57). Okresný súd vyhodnotí aj tvrdenia žalobcu, uvedené v Článku IV. odsek 6) žaloby, v ktorom odôvodňuje náhradu nemajetkovej ujmy za každý začatý mesiac trestného stíhania sumou 100 EUR tým, že na základe tohto trestného stíhania bol na dva týždne v júli roku 2015 vo väzbe. Odvolací súd pripomína, že nezákonné rozhodnutie o väzbe zakladá samostatný skutkový nárok zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci podľa § 3 ods.1 písm. c) zák. č. 514/2003 Z. z., ktorý žalobca podľa predbežného prerokovania nároku neuplatnil.

11.2. Žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy paušalizovanou sumou 100 EUR za každý mesiac. Súdne rozhodnutia pripúšťajú náhradu vyjadrenú paušalizovanou sumou, ale súd je povinný individuálne posúdiť jej výšku, ktorá má vždy vyjadriť primeranú mieru vzhľadom na konkrétne okolnosti posudzovanej veci. Nemajetkovú ujmu nepreukazuje len to, ako svedkovia, rodinní príslušníci a priatelia vnímali žalobcu v čase jeho nezákonného trestného stíhania, lebo ich výpovede sú nutne subjektívne.

11.3. Otázka, aká má byť výška náhrady nemajetkovej ujmy, je vždy závislá - popri zákonných predpokladoch a judiciálnej praxe - od výsledku posúdenia individuálnych, jedinečných skutkových okolností prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach, čo vyplýva z toho, že ustanovenie § 17 ods.3 a 4 zákona č. 514/2003 Z. z. je právnou normou s relatívne neurčitou hypotézou, ktorá ponecháva súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vymedzil sám hypotézu právnej normy zo širokého, iba málo obmedzeného okruhu okolností (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/24/2020).

12. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.465,- EUR s príslušenstvom (výrok I.) nebol odvolaním napadnutý a v tejto časti zostáva nedotknutý.

13. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP.